

Bezinning 221: Niet stilstaan maar gaan! ¹

Lucas 17,11-19 = C-jaar 28° zondag door het jaar

Het Woord

Op weg naar Jeruzalem trok Jezus door het grensgebied van Samaria en Galilea. Toen Hij daar een dorp wilde binnengaan, kwamen hem tien mensen tegemoet die aan huidvraat leden; ze bleven op een afstand staan. Ze verhieven hun stem en riepen: 'Jezus, meester, heb medelijden met ons!' Toen Hij hen zag, zei Hij tegen hen: 'Ga u aan de priesters laten zien'. Terwijl ze gingen werden ze gereinigd. Een van hen, die zag dat hij genezen was, keerde terug en loofde God met luide stem. Hij viel neer aan Jezus' voeten om Hem te danken. Het was een Samaritaan. Toen zei Jezus: 'Zijn er niet tien gereinigd? Waar zijn de negen anderen? Wilde niemand anders terugkomen om God eer te bewijzen dan alleen deze vreemdeling?' Hij zei tegen de Samaritaan: 'Sta op en ga. Uw geloof heeft u gered'.

Een woord bij het Woord

Het werkwoord 'gaan' komt zesmaal letterlijk terug in dit verhaal. Daarbij komt nog een ander werkwoord van beweging tweemaal terug, namelijk terugkeren, nog aangevuld met tegemoet komen. In tegenstelling met die negen werkwoorden van beweging, staan er twee die stilstand uitdrukken: blijven staan en op zijn gezicht vallen. Vooral het tweede heeft een zeer expressieve kracht, temeer omdat de Samaritaan uit vrije wil op zijn gezicht valt. Hij doet dat uit eerbied voor Jezus, in wie hij God herkent en uit overgave aan Hem.

Het is de positieve zijde van het figuurlijk op zijn gezicht vallen door de ziekte van melaatsheid. Het gelaat en het hele lichaam worden er letterlijk door aangetast. De melaatse wordt nog eens extra diep geraakt door de isolatie, de sociale en zelfs religieuze vernedering. Men geloofde met name dat de ziekte een straf was van God voor de zonden die men begaan heeft.

Jezus spreekt tweemaal, eerst tot de tien melaatsen, dan tot de Samaritaan apart. Het eerste woord is: 'Ga'. En de tweede maal volgt de opdracht om te gaan op de uitnodiging om op te staan. Eerst laat Jezus hem verrijzen uit zijn diepe ellende en uit zijn vrijwillige vernedering voor God, maar dan zendt Hij hem op weg. De mens is niet gemaakt om op de grond te liggen en stil te staan. Stilstaan is achteruitgaan. De gezonde mens is altijd in beweging, dynamisch in groei.

Zoals Jezus zelf op weg is, zo wil Hij dat iedereen in be-weg-ing blijft, een mens van de weg is. En dit is precies één van de eerste namen voor de volgelingen van Jezus: mensen van de weg. Dus, mens, ga, altijd weer, altijd verder: ga!

¹ Deze gebedsbezinning kwam tot stand vanuit de lectio divina-groep van de scholengemeenschap Houtland te Torhout. Met dank aan de vijf deelnemers die op 14 oktober 2013 rond dit evangelie samen kwamen.

Het Woord in mijn leven

Ik word mij bewust van een moment in mijn leven dat ik stil viel, stopte, geblokkeerd zat. Wat was daar de oorzaak van? Hoe ben ik gedeblokkeerd en weer op weg kunnen gaan? Wat was de bijdrage van God daarbij? Waartoe zendt God mij op dit moment om op weg te gaan?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
U bent op weg gegaan
naar mensen toe.
Maar het hoofddoel
was Uw Vader, God zelf.
Onderweg stopte U voor mensen,
vooral voor zieke mensen,
mensen in de marge,
geïsoleerd en vereenzaamd.
U hebt hen doen opstaan
en weer in beweging gebracht,
kortom, doen léven.
Toon mij mijn weg,
U achterna
tot heil van mensen. Amen.

© Eric Haelvoet 2013